

Udvalget har ikke troet at burde foreslaa at vende tilbage til Udskillelsen mellem de Dyr, der ubetinget ikke kunne optages, og de Dyr, som det er særlig væsentligt at optage. — S. S. 8 er Marimum af Bøden for den Retsfrættelse, at færdes over andens Mands Jord, sat op indtil 2 Rd. Det kan indrømmes, at et Spilleum mellem 24 § og 1 Rd. ikke var aldeles tilsvarende til Differentien mellem de forskellige Overtrædelser efter § 8, som jo kunde være af meget forskjellig Art, og at 2 Rd. navnlig ikke er en for højt Bøde for f. Ex. at kjøre over en befaet Alger eller en ubestet Mark, da man vistnok indrømmes. Af denne Endring er fulgt den Redaktionsændring, i den paafølgende Sætning, som er uden reel Betydning. — S. S. 9 er der ikke foretaget nogen Forandring. — S. S. 10 er der tilføjet i Slutningen, at samt Tabet ved Afsvævet af Dyret, er det ogsaa paalægges den, der har løst andens Mands toirede Husdyr eller aabnet Fjeld eller luffet Mark for dem, at erstatte Eieren Tabet ved Afsvævet af de paagældende Dyr. Det fulgte maagke sig selv, at Vedkommende ogsaa er pligtig at give Erstatning, derfor, men det er af altsald usadeligt at medoptage Bestemmelsen derom. — S. S. 11 har Folkethinget til de Dyr, som ikke skulle optages paa Landevejene, og som efter Landsthingets Affattelse kun være Hunde og Sjerkræ, tilføjet, Søl og Lam. Udvalget mener at kunne foreslaa Thinget at tiltræde denne Endring. — De to paafølgende Forandringer, der ere foreslaaede, mere omtalte af Udvalgets Erklæring, nemlig at det andet Thing har udstemt den enhver Veifarende tilslagte Ret, til at løse Kreaturer, der findes toirede paa Veien eller paa det til Veien hørende Terrain. Derefter følger en Tilføielse, der vil være den allerede Medlemmer bekjendt, nemlig en Bestemmelse, der giver Afgang til Græsning af Køer paa Veiene, hvilken Bestemmelse ogsaa har været fremme her i Thinget, men dog med en noget anden Skikkelse. Denne Bestemmelse er nu her i Lovforlaget indskrænket til Biveiene og er endvidere knyttet til saadanne Betingelser, at Udvalget nu, efter at den høitærede Minister har troet at kunne modtage Bestemmelsen, heller ikke skal

fraraade at slutte sig til den. — I det næste Stykke er tilføjet følgende Punktum: „De Udgifte, som Udvalget maatte have ved saadan Aflevering, kunne forbæres erstattede af vedkommende Veifommune.“ Udvalget kan ikke andet end anse denne Tilføielse for ret heldig. — I det sidste Stykke af § 11 er der foretaget flere Forandringer, foruden det Hovedforandring, som jeg senere skal komme til at omtale, er saaledes forandret til, „Jordbruger“, „Ordet“, „Løsgaende“, „forand“, „Kreaturer“ er udstemt, og det er det, som er udbegrebet. Veistylker, der er sat offentlig Veie. Disse Endringer maag formentlig betragtes som Forbedringer. — Der er endnu en lille Endring i § 13, som jeg antager, at jeg ikke er afskaaren fra at omtale, da det kun var Endringsforslagene, hvis Omtale den allerede Formand begrænsede. (Som rimeligvis den er ikke noget til Hinder derfor.) Ogsaa denne Forandring af Udvalget for en Forbedring; den bestaer i, at Bestemmelsen om, at det ikke skulde kunne paalægges de ved denne Lov Strafftræden allerede bestiktede Høghedsmyndigheder, deres Villie at overtage det Hverv at være Vurderingsmænd, er udstemt, og Udvalget er kjendt, at der vistnok aldeles ingen Betænkelighed er ved at forlange af de allerede udnevnte Mænd, at de ogsaa skulle overtage det ommeldte Hverv. — Jeg skal dernæst tillade mig at gaa over til de Endringer i Lovforlaget, som Udvalget ikke har troet at kunne anbefale det høit Thing at tiltræde, og det er, altsaa nu kommer til at omtale de af Udvalget stillede Endringsforslag, skal jeg i Forbindelse dermed ligeledes tillade mig at omtale de Endrings- og Underendringsforslag, som flere stillede dels af Mindretal i Udvalget, dels af et enkelt aeret Medlem, uden for sammen det efter Aftale med den allerede Forslagsstiller. — Her møder da først den Endring i § 11, at den har modtaget et Tillæg, saahdende, at, Thre eller fire og udvane Husdyr skulle holdes tilbørligen bevogtede eller forsvarelig bundne, og maag ikke være løsgaende ved alfar Veie. Overtrædelser heraf straffes med Bøder. Udvalget har omtalt dette Tillæg, ligesom overhovedet de Endringer, som det formener ikke at kunne tiltræde at slutte